Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

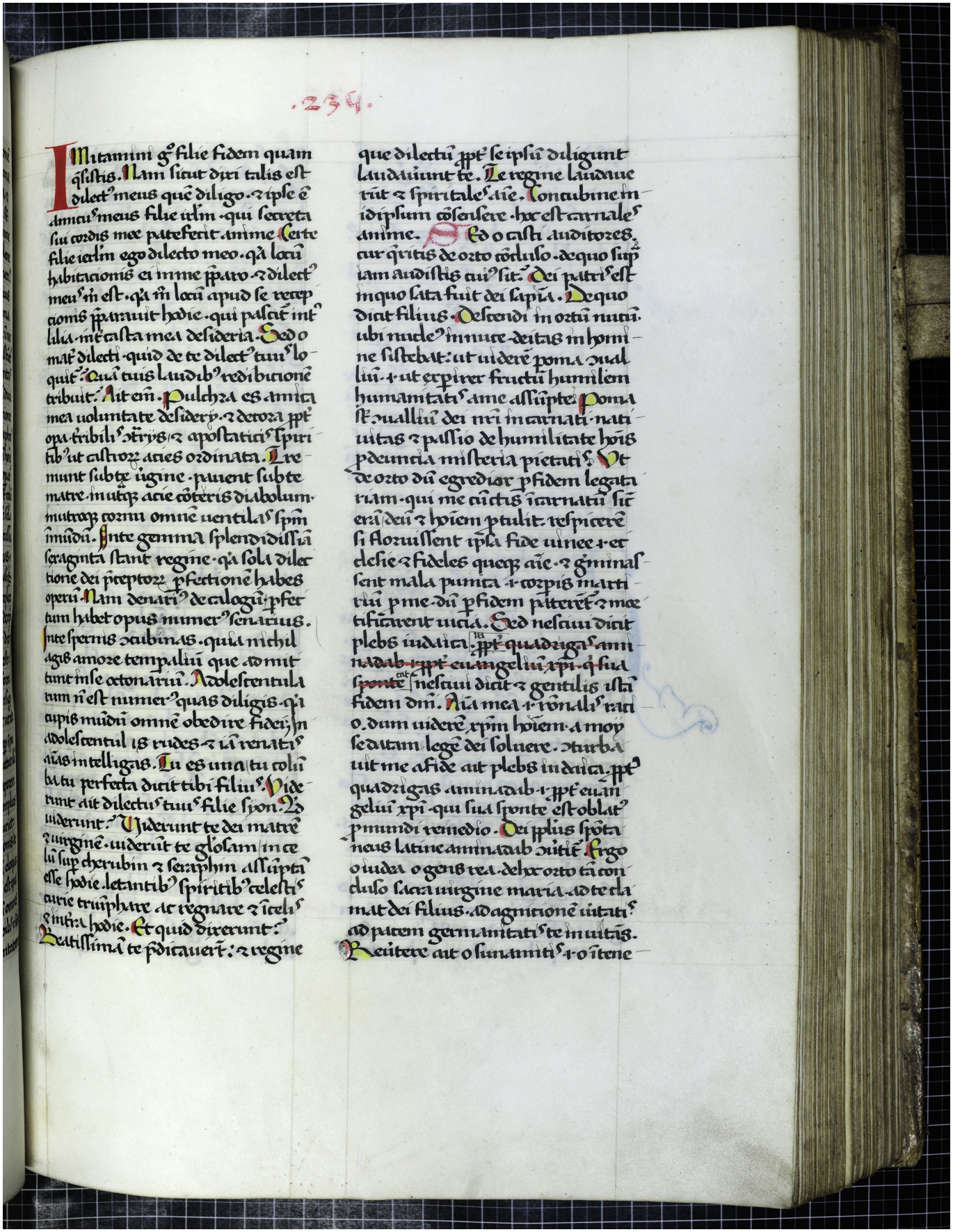

Mutamini g̃ filie fidem quam
q̃sistis. Nam sicut dixi talis est
dilect̃ meus quē diligo. ⁊ ipse ē
amicus meus filie ierlm. qui secreta
sui cordis mei patefecit. amme. Certe
filie ierlm ego dilecto meo. qā locū
habitacionis ei in me ꝓparo. ⁊ dilect̃
meus in est. qā in locū apud se recep
cionis ꝓparauit hodie. qui pascit int̃
lilia. me casta mea desideria. Sed o
mat̃ dilecti. quid de te dilect̃ tuus lo
quit̃? Qui tuis laudib̃ redibitione
tribuit. Ait enim. Pulchra es amica
mea uoluntate desiderij. ⁊ decora ꝓ
opa tribili ꝑtis ⁊ apostatici spiri
tib̃ ut castrorū acies ordinata. Ter
munt subtē ūgine. pauent subte
matre. mutēq̃ acie cōteris diabolum.
mutreq̃ cornu omne uentilat̃ spm
mūdi. Inte gemma splendidissima
seraginta stant regine. qā soli dilec
tione dei preceptorū pfectione habes
operū. Nam denarĩ decalogū pfec
tum habet opus numer̃ senarius.
Inte sperris columbinis. quia nichil
agis amore temporalium que admit
tunt in se octonarium. Adolescentula
rum n̄ est numer̃ quas diligis. qā
aspis mūdi omne obedire fidei. in
adolescentul is rudes ⁊ in renatĩ
ānas intelligas. Tu es una tu colū
ba tu perfecta dicit tibi filius. Vide
runt eā dilectus tuus filie sion. Qd
uiderunt? Uiderunt te dei matrē
⁊ uirginē. uiderūt te gloriam in ce
lū sup cherubin ⁊ seraphim assūpta
esse hodie. letantib̃ spiritib̃ celestĩ
atrie triūphare. ac regnare ⁊ icelĩ
ꝑ intēra hodie. Et quid dixerunt?
Beatissima te ꝑdicauerūt. ⁊ regine
que dilectū ꝓpt̃ se ipsū diligunt
laudauiunt te. Le regine laudaue
rūt ⁊ spiritales ānie. Concubine in
idipsum cōsensere. hoc est carnales
anime. Sed o casti auditores.
cur q̃ritis de orto cōclusso. de quo sup̃
iam audistis cuĩ sit. Dei patris est
in quo sata fuit dei sapia. De quo
dicit filius. Descendi in ortū nucū.
ubi nuclẽ in nuce deitas in homi
ne sistebat: ut uiderē poma cual
lui. ⁊ ut capiter fructū humilem
humanitat̃ ame assūpte. Poma
st̃. nullū dei nri incarnati. nati
uitas ⁊ passio de humilitate hōis
ꝑdemcia misteria pietatĩ. Vt
de orto dū egredior ꝑ fidem legita
riam. qui me cū ctis ꝑ carnatū sit
erā deū ⁊ hoīem ꝑtulit. respicere
si floruissent ipsa fide uinee ⁊ ec
clesie ⁊ fideles queq̃ ānie. ⁊ g̃minas
sent mala punica ⁊ corpis martir
tiū p me. dū ꝑ fidem paterē ⁊ me
tificarent uicia. Sed nescui dicit
plebs indaica. ꝓpt̃ quadrigas amm
nadab. ꝓpt̃ euangeliū xpi. q̃ sua
sponte nescui dicit ⁊ gentilis isti
fidem dni. Ania mea ⁊ rōnalis ratio
o. dum uidere xpm hoīem. a mosy
se datam legē dei soluere. turba
uit me a fide aut plebs indaica. ꝓpt̃
quadrigas amminadab. ⁊ ꝓpt̃ euan
geliū xpi. qui sua sponte est oblat̃
p mundi remedio. Dei ꝑplus spōta
neus latine amminadab dicit̃. Ergo
o iudea o gens tua. de hac orto tā con
clusso sacra uirgine maria. ad te cla
mat dei filius. ad agnicionē uiritatĩ
ad pacem germanitat̃ te inuitas.
Recitere aut o sunamitis ⁊ o itene